

dig beeld te kunnen vormen over de hoger aangehaalde vraag. Het is dan ook gepast om de deskundige te vragen om op de hierna bepaalde zitting mondeling verslag uit te brengen overeenkomstig artikel 986 Ger.W.

Om het mondeling verslag vlot te laten verlopen, wordt de deskundige gevraagd om uiterlijk 14 dagen vóór de hierna bepaalde zitting een schriftelijk verslag van maximaal 1 bladzijde met het antwoord op de vraag van de rechtbank neer te leggen op de griffie en aan de partijen en hun advocaten over te maken. Het opstellen van een voor- en eindverslag is niet vereist.

Partijen kunnen op de hierna bepaalde zitting hun opmerkingen formuleren op het technisch advies van de deskundige.

NOOT - Zie de interpretatieve wet van artikel 124, §1, d) van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen dd. 29 oktober 2021, BS 22 november 2021

Politierichtbank West-Vlaanderen

Afdeling Brugge – 18 juni 2021

Voorzitter: de h. Van Damme

Openbaar ministerie: mevr. Langenbick

Advocaten: mrs. Bleyaert loco Petitat

Wegverkeer – Vaststelling van overtreding – Houder van de kentekenplaat die bewijst dat hij niet de bestuurder was op het ogenblik van de feiten – Verplichting om binnen een termijn van vijftien dagen de identiteit van de onmiskenbare bestuurder kenbaar te maken – Beoordeling door de rechter

De rechter oordeelt onaantastbaar of de kentekenplaat-houder van het motorvoertuig waarmee een overtreding werd begaan die bewijst dat hij niet de bestuurder was op het ogenblik van de feiten, is tekortgeschoten aan zijn verplichting om de identiteit van de onmiskenbare bestuurder kenbaar te maken binnen een termijn van vijftien dagen te rekenen vanaf de dag waarop hij kan bewijzen dat hij niet de bestuurder was op het ogenblik van de feiten.

J.G.F.L.V.

1. Het vermoeden van artikel 67bis Wegverkeerswet

Hoofdstuk IVbis van de wet van 16 maart 1968 Wegverkeerswet handelt over de identificatie van de overtreder.

Wanneer een overtreding van deze wet en haar uitvoeringsbesluiten is begaan met een motorvoertuig, ingeschreven op naam van een natuurlijke persoon, en de bestuurder bij de vaststelling van de overtreding niet geïdentificeerd werd, wordt vermoed dat deze is begaan door de houder van de kentekenplaat van het voertuig.

De vastgestelde en niet betwiste overtreding, een snelheidsovertreding op vrijdag 10 april 2020 om 9u15 langs

de N31 te Zuienkerke richting Oostkamp, werd begaan met de Volvo XC 60 ingeschreven op naam van beklagde op wie het wettelijk vermoeden van artikel 67bis Wegverkeerswet rust.

Beklaagde kan dit vermoeden weerleggen door met elk middel te bewijzen dat hij niet de bestuurder was op het ogenblik van de feiten.

In een niet ondertekend en niet gedateerd antwoord-formulier is aangestipt dat de heer S.W., geboren op (...) en wonende te S. (Polen) in zijn hoedanigheid van werknemer van beklagde, eigenaar van het voertuig, reed op het ogenblik van de inbreuk.

Bij verhoor op 16 juli 2020 bevestigt beklagde onder meer dat zijn werknemer bij hem in dienst met zijn voertuig reed en het antwoordformulier invulde.

Aldus kan worden aangenomen dat het bewijs is geleverd dat beklagde niet de bestuurder was op het ogenblik van de feiten. Het O.M. voert ter zake ook geen betwisting en vervolgt beklagde niet wegens de snelheidsovertreding.

2. De verplichting om de identiteit van de onmiskenbare bestuurder kenbaar te maken

Bij art. 23 wet 6 maart 2018 (BS 15 maart 2018), met ingang van 15 februari 2018 (art. 26) is bepaald dat beklagde in dat geval ertoe gehouden om de identiteit van de onmiskenbare bestuurder kenbaar te maken, behalve wanneer hij diefstal, fraude of overmacht kan bewijzen.

Volgens de memorie van toelichting bij het wetsontwerp ter verbetering van de verkeersveiligheid (*Parl.St. Kamer 2017-18, nr. 2868/1, p. 28-29*) impliceert dit dat de kentekenhouder voldoende objectieve elementen moet hebben om zijn bewering te staven.

Het antwoordformulier (niet gedateerd, niet ondertekend), meegestuurd met een kopie van het proces-verbaal op 16 april 2020, geeft als identiteit van de bestuurder op: de heer S.W., geboren op (...) en wonende te S. (Polen), werknemer van beklagde, eigenaar van het voertuig.

De rechter oordeelt onaantastbaar of de kentekenplaat-houder van het motorvoertuig waarmee de overtreding werd begaan, erin slaagt het op hem rustende vermoeden te weerleggen. Hij kan daartoe alle feitelijke gegevens in aanmerking nemen [zie en vgl.: Cass 23 maart 2021 P.21.0058.N/2]. Er kan aangenomen worden dat deze beoordelingsmarge ook geldt met betrekking tot de plicht om de identiteit van de onmiskenbare bestuurder kenbaar te maken.

Op grond van de voorliggende gegevens is de rechtbank van oordeel dat beklagde er niet alleen in slaagt het op hem rustende vermoeden te weerleggen maar dat hij er ook in geslaagd is om de identiteit van de onmiskenbare bestuurder kenbaar te maken. Uit het antwoordformulier blijkt de identiteit (naam, voornaam, geboortedatum, woonplaats) van de persoon die onmiskenbaar als bestuurder kan worden beschouwd.

Navolgend onderzoek releveert dat hetgeen geloofwaardig op het antwoordformulier werd genoteerd, niet

teggengesproken maar bevestigd is. Uit niets blijkt dat de verbalisanten enige twijfel hebben omtrent de opgegeven identiteit van de bestuurder (de heer S.W.) noch omtrent diens hoedanigheid (werknemer in dienst van beklagde) noch omtrent diens adres.

De procureur des Konings verzocht om een handgeschreven en getekende verklaring van de bestuurder alsook een kopie van de identiteitskaart en het rijbewijs. Deze bijkomende gegevens werden niet verstrekt. Beklaagde verklaarde dat de bestuurder ingevolge corona niet meer voor hem werkte en dat zijn echtgenote de gevraagde documenten niet kon bezorgen.

Door het niet (kunnen) ingaan op het door het O.M. gevraagde is hetgeen voordien reeds aangenomen kon worden (het weerleggen van het vermoeden en het kenbaar maken van de identiteit van de onmiskenbare bestuurder) niet weerlegd.

3. De termijn van kennisgeving

De kennisgeving van de identiteit van de bestuurder dient te gebeuren binnen een termijn van vijftien dagen te rekenen vanaf de dag waarop de houder van de kentekenplaat kan bewijzen dat hij niet de bestuurder was op het ogenblik van de feiten.

Beklaagde werd gedagvaard om op 2 mei 2020 een inbreuk te hebben gepleegd op artikel 67bis Wegverkeerswet, de 16de dag na 16 april 2020.

Blijkbaar gaat het O.M. ervan uit dat beklagde op 16 april 2020 als houder van de kentekenplaat kon bewijzen dat hij niet de bestuurder was op het ogenblik van de feiten en dat hij naliet om binnen een termijn van vijftien dagen te rekenen vanaf 16 april 2020 kennis te geven van de identiteit van de bestuurder.

Dat de kennisgeving niet gebeurd is binnen een termijn van 15 dagen te rekenen vanaf de dag waarop beklagde kon bewijzen dat hij niet de bestuurder was op het ogenblik van de feiten blijkt nergens uit.

De tenlastelegging is niet bewezen.

Beklaagde dient voor deze tenlastelegging te worden vrijgesproken.

...

NOOT – Zie C. De Roy, «De wet van 6 maart 2018 ter verbetering van de verkeersveiligheid: opnieuw een strengere aanpak van verkeersovertreders», *RW* 2018-19, (123-139), p. 129-130, nrs. 29-32. De termijn van vijftien dagen binnen welke moet worden voldaan aan de verplichting om de identiteit van de onmiskenbare bestuurder kenbaar te maken, werd nadien ingevoerd, namelijk door art. 6 wet van 2 september 2018 tot wijziging van de Wegverkeerswet.